

trofast slutter sig til deres Fædreland, Størstedelen af dem i den stolte Bevidsthed, at ogsaa de gennem deres Valgret kan tage Del i Landets og Folkets Udvikling. Hvem der endnu efter disse Ofre vover at tvivle om den uhyre Vigtighed af denne Folkeret, eller ikke formaar at træde i Skranken derfor, er ikke sit Fædrelands Ven.

Saaledes vilde der saglig ikke mere være noget til Hinder for en Sammenslutning af alle Kvindestemmeretsforeninger i Tysk-

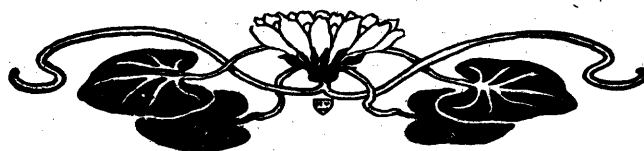
land. Trofast Sammenhold i Verdensforbundet forudsætter imidlertid et fast Sammenhold i det enkelte Land, thi kun dette giver Kraft og Styrke til at deltage i de internationale Kongresser og Konferencer paa en Maade, som sømmer sig vort Lands Værdighed.

Den, som tænker stort og handler stort, den, som formaar ud af disse voldsomme Tider at drage den Lære, som de rummer, vil ogsaa lade det forbigangne være forbi.

Derpaa alene kan vi fra nu af dømme Menneskene, om de har givet sig selv hen i en stor Idés Tjeneste eller kun befatter sig dermed af smaalig, personlig Forfængelighed.

Det ophøjede ved Verdensforbundet for Kvinders Stemmeret er den idéelle Trang og den indbyrdes Troskab, hvorefter det er besjælet, trods al Kærlighed til og Hengivenhed for det eget Fædreland.

Minna Cauer
i „Die Frauenbewegung“.

FRA NORGE.

■ Nye Barnelove vedtagne.

Vort Storthing har netop vedtaget en Del »Barnelove«, om hvilke der i mange Aar har været ført en hidsig Kamp mellem Lovenes Tilhængere og Modstandere. Det er fhv. Statsraad Castberg, som har været den drivende Kraft i Sagen, og som nu i Storthinget har faaet den igennem. Statsraad Castberg udtalte selv under Debatten:

»Forslagene gaar i en Sum ud paa at styrke Retfærdighed, Sandhed, Ansvar og Moral. De tager først og fremmest Sigte paa at give det uægte Barn samme Ret som det ægte og skaffe den ugifte Moder en tryk Stilling. Loven vil beskytte de smaa Børn, og aldrig tror jeg, at man derved vil svække Ægteskabet eller opløse Familienlivet.

Det er 30 Aar, siden denne Sag rejstes i Storthinget. Tænk for en Sum af Lidelser og Uret, som er begaaet mod Børn og Mødre i dis-

se Aar, fordi vi har forsømt vor Pligt.

Der fødes aarlig i Norge 6000 Børn udenfor Ægteskab, og i det første Leveaar dør der procentvis over dobbelt saa mange af Børn fødte udenfor Ægteskabet, som af Børn fødte i Ægteskab. Det er disse Forhold, som Lovene vil rette paa, ikke alene ved at øge og skærpe Bidragspligten, men ved at det skal bringes paa det rene, hvem Faderen er, saa hans Ansvar skærpes.« —

Ret til Faderens saavelsom til Moderens Navn.

Om uægte Børns Retsstilling blev vedtaget:

Barn, hvis forældre ikke har indgaat ægteskab med hverandre, har, med de avvikelser lovgivningen forøvrigt fastsætter, samme retsstilling i forhold til faren som i forhold til moren.

Det har ret til farens saavelsom

til morens familienavn. Hvis farens familienavn ikke blir antat ved barnets fødsel, maa en senere antagelse af navnet ske paa den for navneforandring til enhver tid gjældende maate.

Barnet har ret til at faa opfostring — underhold, opdragelse og uddannelse baade af sin far og af sin mor.

Det skal opdrages og utdannes efter farens vilkaar, men efter morens, om det er hende, som har bedst raad. Dets opfostring iøvrigt bør ske under hensyntagen til den bedststillede økonomiske vilkaar.

Barnet blir hos moren eller den, hun betror det til.

Opfostringsbidraget skal fastsættes saaledes, at der saavidt mulig falder lige stor byrde paa hver af forældrene i forhold til deres økonomiske kaar. Hvis den ene ikke kan bære nogen del af utgifterne, kan de helt lægges paa den anden.